

„Vyjdiž na cesty a mezi ploty, a přinut' vjíti, ať se naplní dům můj.“

Lukáš 14,23: Bible kralická

ÚVODNÍK - Petr Ministr

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ

ÚVODNÍK:
PETR MINISTR

KÁZÁNÍ:
D. WILKERSON
MOC ODPUŠTĚNÍ

SVĚDECTVÍ:
STUDENTA PO PROGRAMU

MODLITBY A INFORMACE

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY:

- Služba TC Moldávie
- Podpora
- Spolupracovníci
- Vznik kontaktního centra

Bratři a sestry v Kristu, v tomto vydání bulletinu se s vámi v úvodu chceme sdílet o nově vznikající a mladičké službě Teen Challenge v Moldávii. Bratr Ion se svou ženou Ludmilou s námi v České republice pobýli více než jeden rok. Pomáhali a byli aktivně zapojeni do služby na ulicích, v kavárně a střediscích TC. Seznamovali se s principy služby TC a zúčastnili se Evropské konference v Praze. Za tu dobu mohli projít přípravou a výcvikovým programem TC pro budoucí pracovníky a v polovině roku 2007 se vrátili do své země. Jsme Pánu vděční, že se spolu s nimi můžeme podílet na vzniku nové služby ztraceným lidem a že Bůh tyto dva mladé lidi povolal k tomu, aby sloužili potřebným lidem ve své zemi. Rozhodli jsme se, spolu se sborem Apoštolské církve v Praze, pravidelně jejich službu podporovat a jsme velmi rádi, že i tímto způsobem můžeme přispět na Boží dílo. Částka, kterou jsme vybrali byla 25 500,- korun. Z Boží pomocí a díky podpoře lidí v místním sboru se Ionovi

a Ludmile podařilo najít bydlení a začít se zařizováním a rekonstrukcí. Společně s lidmi v církvi se modlí a jsou téměř na začátku a my víme, že takové začátky mohou být mnohdy těžké. Pracují na vyřízení všech potřebných dokumentů a jejich úpravách. Hledají nové dobrovolníky a pracovníky. Zařizují potřebné technické vybavení kanceláře a připravují prostory pro vznikající kontaktní centrum TC ve městě Belc. Kontaktní centrum by mělo být jen kousek od místního sboru a to je velmi povzbudivé a příznivé pro jejich službu. V budoucnu budou moci lidé z kontaktního centra přicházet na pravidelné Bohoslužby, lidé s církve s nimi budou moci hovořit a sdílet s nimi naději, která je v Ježíši Kristu. Díky Pánu začínají pracovat s lidmi při evangelizacích. Začínají chodit pravidelně po ulicích a hledají místa kde by mohli druhým lidem sloužit. Víme, že mají kontakt s 25letým chlapcem a jeho matkou. Tento mladý muž má problémy s drogami a je ve věznicí ve výkonu trestu. Zatím není připraven pro nástup do programu, ale věříme že Bůh má pro něho svůj plán. Spolu s Ionem a Ludmilou se do služby zapojuje jedna rodina a

v tuto chvíli hledají bydlení. Mají také dva dobrovolníky, z nichž jeden je studentem biblické školy a pomáhá při evangelizacích. Modlete se s námi za požehnání, moudrost a odvahu pro ně. Aby je Pán obdařil svou milostí, dostatkem služebníků a dal jim svoji přízeň při jednání z úřady a hledání prostor pro středisko TC. Jednou s proseb o modlitbu je také místo, které se jim v průběhu měsíce srpna podařilo nalézt. Pokud Pán dá a podařilo by se sehnat potřebných 450 000,- korun na koupi tohoto pozemku, mohlo by zde být jedno z prvních středisek Teen Challenge v Moldávii. Místo je vzdálené přibližně 15 kilometrů od města Belc. Na rozlehlém pozemku je pět mešich budov a jedna větší. Prodej tohoto místa závisí na rozhodnutí místního úřadu a je zatím jen v jednání. Je pro nás povzbuzením vidět jak se Bůh stará a zaopatřuje každého z nás, který se rozhodne světit svůj život do Jeho rukou. Chceme tě bratře, sestro povzbudit k modlitbám za službu Teen Challenge v Moldávii. Za zjevení Boží vůle a Jeho vedení při vyjednávání s úřady.

Pán vám požehnej.

Váš bratr Petr Ministr.

Moc odpuštění

David Wilkerson

Odpuštění není jen jednorázový skutek, ale způsob života, který nás má dovést do všech požehnání v Kristu: Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.“(Mat.5:44–45). Podle Ježíše není odpuštění o tom, že si vybereme nebo zvolíme, komu bychom měli odpustit. Nemůžeme říci: „Tys mě příliš zranil, tak ti neodpustím.“ Kristus nám říká: „Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž?“(Mat.5:46). Nezáleží na tom, kdo k nám může chovat zášť, kdo nás nenávidí. Jestliže se budeme snažit si to udržet, povede to k hořkosti, která otráví každou stránku našeho života. Neodpuštění způsobí duchovní nouzi, slabost a ztrátu víry, což ovlivní nejen nás, ale každého v našem okruhu. Během padesáti let své služby jsem viděl strašnou devastaci v životech těch, kdo odmítli odpuštění. Jednou jsem viděl muže, který padl mrtev v záchvatu hořkosti, způsobené jeho odmítnutím odpustit. Někdo ho urazil a on své zranění nikdy nepustil. Tak asi minutu kvůli tomu zuřil, svíral pěsti a jak byl tím vším zdrcený, jeho mrtvé tělo se zhroutilo přes stůl. Ale také jsem viděl úžasnou moc ducha odpuštění. Odpuštění mění životy, způsobí, že se otvírají nebeská okna. Naplňuje naše poháry duchovního požehnání až po okraj překypujícím pokojem, radostí a odpočinkem v Duchu svatém. Ježíšovo vyučování o tomto předmětu je velice specifické, a jestliže chcete přejít do této nádherné oblasti požehnání, potom věnujte pozornost Jeho slovům a chopte se jich.

1. Ochota odpustit druhým není u Boha žádná zásluha.

Ježíš nám říká: „Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení.“(Mat.6:14–15). Nemylte se: Bůh se tu s námi nedohaduje. On neříká: „Protože jsi odpustil druhým, odpustím já tobě.“ Nikdy si nemůžeme zasloužit Boží odpuštění. Jedině prolitá krev Krista si zaslouží odpuštění hříchu. Spíš nám tu Kristus říká v podstatě toto: „Úplné vyznání hříchu vyžaduje, abys odpustil druhým. Budeš-li si držet jakékoli neodpuštění, potom jsi nevyznal všechny své hříchy. Opravdové pokání znamená vyznání a zanechání veškeré zášti a nenávisti, ukřižování každé stopy hořkosti k druhým. Cokoliv menšího není pokání.“ Tohle jde ruku v ruce s jeho Blažeností ze stejného kázání: „Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.“(Mat.5:7). Ukazuje tu: Odpusť druhým, abys mohl přijít do požehnání a radosti synovství. Bůh potom na tebe může vylít projev své lásky. Opravdu, když Ježíš říká: „Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce“(Mat.5:44–45), říká nám tím: „Ochota odpouštět je pravá přirozenost Božích dětí. Když odpouštíte, zjevujete Otcovu přirozenost světu.“ „Ale milujte své nepřátele; čiňte dobře.....a nic nečekejte zpět. A vaše odměna bude hojná: budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým. Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.....odpouštějte a bude vám dáno; dobrá míra, natlačaná, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh na-

měří vám.“(Luk.6:35–38).

2. Je nám přikázáno milovat naše nepřátele.

Podle Ježíše je nepřitelem někdo, kdo nás proklíná, nenávidí, pomlouvá, zneužívá nebo pronásleduje (viz Mat.5:44). Podle jeho definice nemáme nepřátele jen ve světě, ale občas v církvi a možná i v hrobě. Mluvil jsem s jednou křesťankou, která v sobě léta nosila nenávist ke svému otci. Už dlouho byl mrtvý, ale ona mu nikdy nebyla schopná odpustit dlouhé roky, kdy ji zneužíval. Tohle způsobilo, že v ní velice rychle zakořenila hořkost a ovlivňovala celý její život. Její radost v Kristu byla umenšena a kdykoliv se modlila, zdálo se, že je nebe jako z bronzu. Později její trápení ještě vzrůstalo, cítila v sobě zvyšující se nepokoj. Tak začala pilně číst Boží slovo a Ježíšova slova v této pasáži ji usvědčila. Pomalu se začala vzdávat veškeré své hořkosti. Dnes tato žena chodí v oblasti požehnání, protože našla sílu v Kristu, aby odpustila svému otci. Řekla mi: „Odevzdala jsem toho ducha neodpuštění Pánu, a nedokážu vám popsat, jak velká radost se v mém životě uvolnila. Díky Bohu, že jsem poznala moc odpuštění.“ Přemýšlím o strašném zranění, které způsobuje rozvod, a hořkosti, která ho následuje. Mnozí, kdo prošli rozvodem, říkají, že je to horší než smrt, protože často mění dřívější milence a přátele v kruté nepřátele. Naše služba dostává truchlivé dopisy od křesťanů – mužů a žen, jejichž partneři opouštějí manželství, mění se v nenávistné, záštiplné lidi a pokoušejí se zničit to, co z rodiny zbylo. Tohle jsou strašné, bolestné tragédie. Ale Bůh nebere žádný ohled na skrývané neodpuštění. Jak často jste slyšeli tato mrazivá slova od někoho, kdo prošel tragédií rozvodu: „Nemohu mu odpustit.“ „Ty vůbec nevíš, co udělala.“ „Mám pro to své důvody.“ Ale žádná z těchto věcí nebude v Den soudu akcep-

tována. A takové neodpuštění zavírá nebe i pro dnešní život člověka. Podle Božího slova existují čtyři požadavky na úplné odpuštění:

1. Pavel nejdřív nastiňuje dva požadavky pro odpuštění.

„Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy.“ (Kol.3:13). Shovívavost a odpouštění jsou dvě různé věci. Shovívavost znamená upustit od všech činů a myšlenek na pomstu. Jinými slovy říká: „Neber záležitosti do svých rukou. Raději snášej zranění. Slož tu záležitost a nech ji být, nevsímej si toho.“ Ale shovívavost není jen novozákonní pojem. Přísloví nám říká: „Neříkej: 'Jak jednal se mnou, tak budu jednat s ním, odplatím každému podle jeho činů.'“ (Přisl.24:29). Mocný příklad tohoto napomenutí máme v životě Davida. (1.Sam. 25) **N a l é z á m e D a v i d a** v pomstychtivé zuřivosti vůči hříšnému muži jménem Nábál. David a jeho muži sťežili několik měsíců Nabalova ohromná stáda ovcí a za celou dobu si nevzali ani jednu ovci. Teď David utíká od Saula, skrývá se se svými muži a jejich rodinami, jsou schouleni v jeskyni, hladoví. Tak David poslal několik svých mužů, aby požádali Nábala, zda by jim mohl věnovat nějakou ovci. Ale Nábál se jim vysmál. Řekl: „Kdo je David? Není nic víc než slouha na útěku.“ Když to David uslyšel, vjel do něj vztek a přísahal: „Pomozte mi. To mu odplatím.“ Potom shromáždil 200 mužů a maširoval k Nabalovu táboru, aby ho zabil. Ale Nabalova žena Abigail se o tom dozvěděla a rychle zasáhla. Naložila svého osla jídlem a vyjela, aby Davida zadržela. Zastavila bojovnička těmito slovy: „Nemstí se svou vlastní rukou, Davide. Ať Hospodin bojuje tvou bitvu. On bude jednat s tvými nepřáteli. Teď vyčkej, měj strpení, a tvá duše bude dál svázána v svazku živých u Hospodina, tvého Boha. Máš

být králem v Izraeli. Ale jestliže se pokusíš sám sebe pomstít, dožiješ se zklamání.“ David poznal, že tato rada byla od Hospodina. Tak Abigail poděkoval a obrátil se zpátky. Řekl jí: „Zachránila jsi mě před tím, abych se pomstil vlastní rukou.“ Když krátce nato Nábál zemřel, chválil David Boha za jeho zásah: „Požehnaný Hospodin, kterýž hodně pomstil pohanění mého nad Nábalem, a služebníka svého zdržel ode zlého.“ David měl ještě další příležitost pro snadnou pomstu, když našel svého pronásledovatele Saula spícího v jeskyni, v níž se David sám ukrýval. Davidovi muži na něj naléhali: „Tohle dělá Bůh. Vydal Saula do tvých rukou. Zabij ho teď a pomsti se.“ Ale David byl trpělivý, zdržel se, místo toho odřízнул kus Saulova oděvu, aby mohl později dokázat, že ho mohl zabít. Takové moudré skutky jsou Boží způsob, jak zahanbit naše nepřátele, a to byl ten případ, kdy David ukázal Saulovi jeho oděv. Saul odpověděl: „Jsi spravedlivější než já. Ty mi odplácíš dobrým, ale já jsem ti odplácel zlým.“ (1.Sam.24:17). Saulovo rozhořčené, k Davidovi nepřátelsky kruté srdce teď roztálo. Tohle je moc odpuštění: zahanbuje záštiplné nepřátele, protože lidská srdce nemohou porozumět takové naprosto milující reakci.

2. Kromě shovívavosti musíme ze srdce odpustit.

Teď se dostáváme k odpuštění, které zahrnuje další dvě příkázání: 1. milovat své nepřátele a 2. modlit se za ně. „Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují“ (Mat.5:44). Jeden moudrý starý kazatel řekl: „Jestliže se dokážeš modlit za své nepřátele, můžeš dělat celý zbytek.“ Zjistil jsem, že je to pravda, ve svém vlastním životě. Když se modlím za ty, kteří mě zranili, začne Kristus odstraňovat moji bolest, moji touhu se bránit a moje tělesné nutkání to oplácet. A když se modlím, vede mě to k prosbě:

„Pane, co bych měl udělat, abych tento vztah opět spravil?“ Někdy mě vede k tomu, abych zatelefonoval, napsal dopis nebo se s tím člověkem sešel tvář v tvář. Když udělám, co mi nařídí, moje duše nasákne jeho pokoj. Samozřejmě, že Ježíš nikdy neřekl, že odpustit bude jednoduchá věc. Když přikázal: „Milujte své nepřátele,“ řecké slovo pro „milujte“ tu neznámá „citový stav,“ ale „morální porozumění.“ Jednoduše řečeno, odpustit někomu není záležitost vyvolání lidských citů, ale znamená to učinit morální rozhodnutí, že odstraníme nenávisť ze svých srdcí. Představ si hluboké zranění jednoho mladíka, který nám popsal svůj život, když se hlásil na naši Biblickou školu. Jeho rodiče se rozvedli, když byl ještě hodně malý a on se svým bratrem byli dáni do péče matce. Potom, když mu byly čtyři roky, spakovala matka dva malé kufříky, dala je ven za dveře a řekla chlapcům: „Už nikdy se nevracejte zpátky.“ Bratři zůstali sedět na obrubníku, zmatení a zranění. Nakonec přišel otec a vzal si je. Po léta tento chlapec nenáviděl svou matku za to, že ho nechtěla. Strávil roky v hořkosti, neschopný jí odpustit. Když mu pak bylo třináct, šel do křesťanského tábora, kde přišel k Ježíši. Bůh tam k němu mluvil a řekl mu: „Jestli své matce odpustíš a začneš se za ni modlit, já ji změním.“ Začal se modlit a Pán pomalu měnil jeho srdce vůči jeho matce. Začal ji milovat a během šesti měsíců přišla jeho matka ke Kristu. Jsem přešťastný, že je tento mladík teď zapsán v naší škole a chce se stát evangelistou mladých. Z první ruky zná neuvěřitelnou moc odpuštění.

3. Musíme se také naučit odpouštět sami sobě.

Pro mě je tohle nejobtížnější část odpuštění. Jako křesťané pohotově nabízíme milost našeho Pána světu, ale často ji velice tence rozkouskujeme pro sebe. Uvažujte o králi Davidovi, který spáchal

cizoložství a potom zabil manžela, aby svůj přečin zakryl. Když byl jeho hřích odhalen, David činil pokání a Bůh poslal proroka Nátana, aby mu řekl: „Byl jsi omloustněn.“ Ale přestože David věděl, že mu bylo odpuštěno, ztratil svou radost. Modlil se: „Dej, ať slyším veselí a radost, ať jásají kosti, jež jsi zdeptal.... Dej, ať se zas veselím z tvé spásy, podepři mě duchem oddanosti.“ (Ž 51:10,14). Proč byl David stále tak znepokojený? Tento muž byl před Hospodinem ospravedlněný a měl pokoj díky Božímu slibu odpuštění. Avšak, je možné mít své hříchy vymazané z Boží knihy, ale ne ze svého svědomí. David napsal tento žalm, protože chtěl, aby ho jeho svědomí za jeho hříchy neodsuzovalo. A David prostě nedokázal odpustit sám sobě. Snášel teď trest, protože si držel neodpuštění – neodpuštění namířené vůči jemu samému – a to je ztráta radosti. Víš, Pánova radost k nám přichází jen jako ovoce toho, že přijmeme jeho odpuštění. Před lety jsem byl velice ovlivněný životopisem Hudsona Taylora, zakladatele China Inland Mission. Taylor byl jedním z nejúspěšnějších misionářů v historii, zbožný muž modlitby, který zakládal církve po celém rozlehlém čínském vnitrozemí. Ale po léta sloužil bez radosti. Byl sklíčený svými boji, mučil se tajnými touhami a myšlenkami nevíry. Ve své korespondenci se svou sestrou v Londýně se vyznával: „Sužují mě myšlenky, které Pána nepotěšují. Bojuji tolik bitev ve své mysli a ve svém duchu. Nenávidím sebe, svůj hřích, svou slabost.“ Potom, v roce 1869, zažil Hudson Taylor revoluční změnu. Viděl, že Kristus má všechno, co on potřebuje, ale žádná z jeho slz pokání v něm nedokázala tato požehnání uvolnit. Řekl své sestře: „Nevím, jak dostat všechno, co Kristus zaslíbil, do té své nádoby.“ Taylor poznal, že existuje pouze jedna cesta ke Kristově plnosti: skrze víru. Každá smlou-

va, kterou Bůh s člověkem uzavřel, vyžadovala víru. Tak se Taylor rozhodl, že svou víru roznítí, ale i toto úsilí se ukázalo marné. Nakonec, v jeho nejméně hodině, mu dal Duch svatý zjevení: víra nepřichází snažením, ale odpočíváním na Božích zaslíbeních. To je tajemství pro proniknutí do Kristových požehnaní. Teď začal Taylor odříkávat Ježíšovy sliby, znovu a znovu: „Zůstávej ve mně a poneseš ovoce.“ „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nevzdám.“ „I kdybys nevěřil, já zůstanu věrný.“ Taylor přestal napodobovat Krista a místo toho začal odpočívát v Ježíšově zaslíbení o neustálém spojení s ním. Napsal své sestře: „Bůh mě vidí jako mrtvého a pohřbeného u Kříže, na kterém za mě Kristus zemřel. A teď mě vyzval, abych se viděl tak, jak mě vidí On. Tak odpočívám ve vítězství, které pro mě získala Jeho krev a spoléhám na to, že to tak je [počítám s tím]. Jsem schopný hřešit tak jako vždy, ale teď vidím, že Kristus je se mnou, jako nikdy předtím. Když své hříchy rychle vyznám, věřím, že jsou mi okamžitě odpuštěny.“ Taylor odpustil sám sobě hříchy, které, jak řekl Ježíš, už byly vrženy do moře. A protože spoléhal na Boží zaslíbení, mohl se stát radostným služebníkem, když všechny své starosti neustále vrhal na Hospodina. Tak je to, když my všichni vstoupíme do smlouvy s Bohem: jakmile odpočíváme v Jeho Slově k nám a spoléháme na Jeho zaslíbení.

Mám pro vás závěrečnou otázku.

Věříš, že tvé hříchy z minulých let a měsíců jsou odpuštěné. Vyznal jsi je a přijal Boží zaslíbení odpuštění. Ale věříš v to samé ohledně včerejších hříchů? Podobně jako Hudson Taylor, vyznal jsi je rychle a věříš, že byly okamžitě odpuštěny? Bůh nikdy nekládá časový limit mezi moment našeho vyznání a Jeho odpuštění. „Odpověděl jsi mi v

den, kdy jsem tě volal, dodal jsi mé duši sílu.“ (Ž 138:3). „Nepřipomínej nám staré nepravosti, pospěš nám vstříc se svým slitováním, jsme naprosto vyčerpáni.“ (Ž 79:8). Hebrejské slovo „rychle“ tu znamená: „Pošli nám své milosrdenství rychle, ještě teď.“ Řekni mi, jaká jsou tvoje rána? Probouzíš se s temným mrakem nad hlavou? Máš pocity viny a začínáš si okamžitě v duchu přehrávat své chyby? Je tvou první myšlenkou: „Jsem tak slabý a hříšný“? A takováto by měla být tvoje rána podle Božího slova: „Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jméno, zvěstujte den ze dne jeho spásu“ (Ž 96:2). Boží milosrdenství jsou nová každé ráno. Takže bez ohledu na to, cos udělal včera, nebo dokonce právě v této hodině, pokud jsi to opravdu vyznal, je všechno pod očišťující krví Krista. Jestliže věříš v jeho milosrdenství okamžik za okamžikem – jestliže Mu důvěřuješ, že je mnohem víc ochotný ti odpustit, než ty vyznávat – potom ráno povstaň a řekni ďáblu: „Toto je první den odpočínání mého života. Nechávám tyhle věci v minulosti – všechny své minulé hříchy, chyby a selhání – a dožaduji se dneška s novým začátkem. Dnes je den Hospodina spasení!“

„Vlej do duše svého služebníka radost, k tobě, Panovníku, pozvedám svou duši, neboť ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění; ke všem, kdo tě volají, jsi nejvyšší milosrdný. Dopřej, Hospodine, mé modlitbě sluchu, věnuj pozornost mým prosbám. V den svého soužení volám k tobě a ty mi odpovíš. Panovníku, není ti rovného mezi bohy a tvým činům se nic nevyrovná. Všechny pronárody, tvoje dílo, se ti přijdou klanět, Panovníku, budou oslavovat tvoje jméno, protože jsi veliký a konáš divy; jedině ty jsi Bůh...“

Žalm 86:4-10

„Teď vím co po mě Bůh chce a jaký má plán pro můj život.“

Jmenuji se Dejan Berginc a je mi 24 let. Pocházím ze Slovinska a moje rodná vesnice se nachází na úžasném místě v horách. Člověk by ani neřekl, že se může zrovna až tam dostat ten „kouzelný“, prášek, který mě obelhal a okradl o všechno, co jsem měl rád. Měl jsem krásné dětství, žil jsem jako šťastné dítě až do období puberty, kdy začaly problémy s partou, nočním životem, dívkami a alkoholem. **Samozřejmě jsem tehdy ještě nevěděl, že mě to povede jenom do záhuby, a proto jsem si myslel, že si to všechno pěkně užívám.** Když mi bylo 18 let, už jsem měl řidičský průkaz a netrvalo dlouho a koupil jsem si auto. Cítil jsem se mezi přáteli dobře, a to se mi líbilo. A díky tomu také ještě více vzrostla moje pýcha. Už v té době jsem dělal rodičům hodně starostí. Přicházel jsem domů pozdě v noci a bylo ze mě cítit všechno možné, takže jsme museli často větrat. Měl jsem rád noční život plný světla, disko – klubů a všeho, co se pohybovalo a tancovalo podle hudby. To vše až do rána a často ještě přes celý den. Zdálo se mi, že se všichni mezi sebou mají rádi a to mi vyhovovalo více než pití alkoholu. Asi i to mě vedlo k tomu, abych začal více experimentovat s drogami. Dávali mi pocit přijetí mezi lidmi a to mě obelhlo. Myslel jsem si, že je to to pravé, co každý hledá – láska. Ano, hledal jsem lásku a přijetí, ale ne takového druhu. Zanedlouho jsem se seznámil s dívkou závislou na heroinu. Strávil jsem s ní docela dost času a také se mi líbila. Vůbec jsem ale nevěděl, že má nějaký problém s drogami. Ani nevím, jak bych dnes

reagoval, protože mi to řekla až později. Žádala mě o pomoc, že se chce svojí závislosti zbavit. Snažil jsem se jí pomoci, jak jsem uměl. Vydržela jen krátce. Po deseti dnech to vzdala a vzala si heroin. Já jsem na to nic neřikal a vzal jsem si s ní. Nejprve jednou, dvakrát... a hned to bylo každý den. Potřebovali jsme hodně peněz a pokračovalo to s námi jako na tobogánu - když jedete níž a níž. Kradli jsme pomalu na každém kroku, a to i rodičům. Lhali jsme všem přátelům, v práci a nakonec i jeden druhému. Začali jsme se hádat a křičet jeden na druhého. Věděl jsem, že už to takhle dál nepůjde. **Mnohokrát jsem byl psychicky na pokraji zhroutilí a musel jsem jít od toho všeho pryč.** Koupil jsem si drogy, odjel s autem do lesa a brečel jsem se svým „kouzelným“, práškem v ruce, třeba i hodinu. Začal jsem si uvědomovat, co se stalo s mým životem a jak na tom opravdu jsem. Rozhodl jsem se to změnit. Šel jsem do církve za pastorem, který mě poslal do křesťanské komunity v Itálii. Tady jsem uvěřil v Pána a přijal jsem ho jako svého spasitele. Po čtyřech měsících pobytu jsem se nechal pokřtít. Každý den jsem poznával Pána více a více a podle toho jsem se řídil. Bylo to náročné jít proti proudu a dělat věci, na které jsem nebyl zvyklý. Duch svatý mi pořád dával sílu v mých rozhodnutích, takže jsem zůstal v komunitě skoro celý rok. Potom jsem ale udělal zásadní chybu, neřídil jsem se Boží vůlí, ale snažil jsem se vést svůj život sám ze svých sil. Bohužel jsem to dělal i po návratu domů a to nutně muselo dopadnout špatně. Brzy jsem spadl znovu zpátky tam, kde jsem byl. Přesto mi Duch svatý stále říkal, ať to nevzdávám, a proto jsem chodil stále do církve a hledal způsob, jak bych se postavil zpátky na nohy.

Pastor tamního sboru, úžasný člověk, pochází z České republiky a právě on mi doporučil, ať jdu do Teen Challenge. Už za dva dny po tehdejší schůzce s ním jsem byl ve středisku TC Poštovicích. Ze začátku byla problémem jazyková bariéra. Prožil jsem různé věci, skrze selhání jsem se učil činit pokání a skrze pády vybudovat svůj život. Pán mi žehnal a postupně jsem začal dostávat různé zodpovědnosti. Pomohly mi v mém růstu, chování a pozici autority. **Změnilo se hodně věcí. Teď vím, co po mě Bůh chce a jaký má plán pro můj život.** Když jsem tomu porozuměl a přijal Pána do svého srdce, uvědomil jsem si zároveň, že Teen Challenge je můj domov, a to je i důvod, proč se rád vracím zpět. Bůh mi žehná po celou dobu mého pobytu v TC. S Jeho pomocí se učím vytvářet mezilidské vztahy, jaké jsem před tím vůbec neznal. Bůh mi také moc pomáhá při učení českého jazyka. Jsem rád, že mohu vydat svědectví o působení našeho Pána v mém životě. Jsem mu vděčný, že mě dovedl až do úspěšného konce programu a k tomu, že mohu pokračovat od října ve vycvikové škole TC. Pán mě ke všemu v mém životě vede, a proto nepochybují, že mi dá i své požehnání. Jsem šťastný, že plním vůli našeho Pána, který na mě pořád hledí shora. Víím, že má radost z mého nového života a dává mi své světlo na cestu, aby svítilo i ostatním. Jsem si vědom toho, že i já jsem ten člověk, který má být světlem druhým lidem. Jak je napsáno i v Matouši 4:16, „Lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo, světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině stínu smrti.“, I já jsem žil ve stínu smrti, a proto mi Bůh položil na srdce, že i já mám být tím člověkem, který má svítit druhým lidem.

Vaše podpora pomůže ke změně lidských životů skrze Kristovu lásku a odpuštění.

Prosím, jestli můžeš, vyplň informace na zadní straně, odstříhni a zašli ho zpět.

Zaškrtněte, prosím, odpovídající možnost:

- Chci zdarma (hromadně) odebírat bulletin na adresu svého sboru (napište plnou adresu sboru)
- Přispěji 100,- Kč na poštovné a získám tím zaslání bulletinu do vlastní schránky
- Chci měsíčně přispívat na projekty Teen Challenge částkou .....
- Zavazuji se, že budu jeden rok posílat měsíčně 200,- Kč
- Přispěji jednorázově na projekty Teen Challenge částkou .....

Odesílatel:

Teen Challenge

Na Bendovce 103/24

181 00 Praha 8

P. P.

O. P.

981206-0317/2007

18100 Praha 81

M
o
d
l
i
t
b
y
a
i
n
f
o
r
m
a
c
e**Prosím, modlete se s námi:**

- * aby nám Bůh ukazoval svou vizi a záměr
- * nové stavební týmy pro rok 2007 a 2008
- * za nové pracovníky a dobrovolníky
- * finanční prostředky na opravu střechy 500 000,- korun
- * úspěšnou rekonstrukci budov
- * střediska v Plzni, Šluknově, Černuci, Poštovicích,
- * za pomocníky do Kontaktních center a za růst této služby
- * finanční prostředky na provoz středisek Šluknov, Plzeň, Poštovice, Vršíček
- * za příjezd nových evangelizačních týmů
- * za to aby Duch svatý a Pán jednal se studenty v programu
- * za Iona a Ludmilu Bologovi, kteří zakládají službu TC v Moldávii, za rozvoj a růst této služby

Prosba o sponzorství:

Hledáme ochotné dárcy toaletních potřeb - jedná se hlavně o bříty a pěnu na holení, domácí obuv, nové spodní prádlo a ponožky pro mužské středisko v Poštovicích.

„ Kéž je tvé ucho ochotné slyšet a oči tvé ochotné vidět, abys vyslyšel modlitbu svého služebníka, kterou se před tebou modlím“

Neh. 1,6a

Inzerát:

Milý bratře/sestro, touto cestou tě chceme oslovit a povzbudit k přemýšlení a modlitbám. TC se v současné době potýká s nedostatkem pracovníků, služebníků i dobrovolníků. Hledáme proto muže i ženy pro práci ve střediscích TC na plný úvazek., pomocníky a dobrovolníky na kontaktních centrech, prevencích. Hledáme dobrovolníky z církví a lidi ochotné zapojit se a pomoci svými dovednostmi ve službě TC. Pokud máš zájem a chceš reagovat, kontaktuj Národní kancelář. Pošli krátké svědectví o svém obrácení, základní osobní údaje a tvé dosavadní zkušenosti ve službě v církvi a druhým lidem.

Výzva: Rád bych vás znovu oslovil, bratři a sestry v různých sborech v naší zemi a požádal vás o spolupráci. Jelikož není možné mít v každém městě kavárnu TC, velmi rádi bychom měli alespoň v každém sboru 1-2 vyslance TC. Jedná se o službu podávání informací a kontaktů na TC. Hledáme lidi, kteří by byli ochotni a schopni podat pomocnou ruku ztraceným lidem. Chceme vytvořit síť spolupracovníků, kteří by byli ochotni se 1-2x ročně setkat na informační setkání o TC. Na těchto setkáních by byla možnost prohlédnout si středisko a získat více informací o naší službě. Pokud chceš být touto osobou, ozvi se prosím na e-mail: tcczech@gmail.com Věřím, že Pán má jistě dost těch, kteří chtějí být pomocnou rukou.

VAŠE PODPORA POMŮŽE KE ZMĚNĚ LIDSKÝCH ŽIVOTŮ SKRZE KRISTOVU LÁSKU A ODPUŠTĚNÍ

JMÉNO A ADRESA:

PŠČ _____

TELEFON _____

EMAIL _____

DNE _____

PODPIS _____

TEEN CHALLENGE

NÁRODNÍ KANCELÁŘ

NA BENDOVCE 103/24

181 00, PRAHA 8

TEL.: 233 541 627

tcczech@gmail.com

Bankovní spojení:

Č.úctu: Raiffeisenbank a.s.

104 110 73 27 / 5500

Název účtu: Teen Challenge

IČO: 68402686

www.teenchallenge.cz